

לרותי

מאור אוהבת ילדים, וקרובה לאמנות, שירים וציור. לא אוהבת שיגרה, אוהבת מאוד את החיים. כתוב לה לת"ד 22109, תל-אביב, עבור ע.

— אתה מאהב גרוע.
— נו, באמת, איך את יכולה לדעת בשלושים שניות.

מתפקד היטב

«אני רווק, בן 29, גובה 1.80 מטר, טיפוס ספורטיבי, שואף לקשר רציני, אוהב ילדים» כתב (1160/86). אני עיוור מלידה. בגלל סיכון בהריון, לא עקב סיבה תורשתית. למרתי באוניברסיטה העברית בירושלים, ויש לי תואר שני במדעי-החשבון. אני גר לבד, מסודר בחיים, מתפקד היטב בכל דבר, ומגיע לכל מקום בעזרת כלבת-הנחיה שלי.

«אני אוהב לטייל, לשחות בים, לרכוב על אופניים ווגיות (הרוכב הקדמי רואה, ומערכך אותי בנוף), להאזין למוסיקה, חיים נעימים, למרות המיגבלה. הייתי רוצה להכיר בחורה משכילה ועצמאית. היא יכולה להיות מבוגרת ממני בשנתיים, או צעירה ממני בחמש שנים. אני לא פוסל מראש שום מיגבלה אצלה, אם כי הייתי מעדיף בחורה רואה, כי כך אוכל לראות רכבה. מוס אחר, כמו צליעה למשל, לא יפריע לי. אני מעדיף לא נמוכה, בעלת גוף נאה. על אף העיוורון — קיים המגע הגופני, ואין להתעלם מזה. הפנים — זוהי נקודה פחות חשובה לגביי».

יש אנשים שבצעירותם הורסים את הבריאות כדי לעשות כסף, ומאוחר יותר הם מוציאים את הכסף כדי להשיג מחדש את הבריאות.

אוהב ואהוב

«כבר די הרבה זמן אני מחפשת בך»

חמורה ופיקנטית

היא חמורה, פיקנטית, נאה, אינטימית, בעלת מודעות וראש פתוח, רגישה, מזכירה בכירה במיקצועה, רוקה, בת 38, אבל נראית ומרגישה צעירה מגילה. זה, ככל אופן, התיאור שהיא העבירה אליי.
«מחפשת חבר'לחיים» היא כותבת. «שידיה נאה, אסתטי, מעל 1.75 מטר (אני 1.67 מטר), לא שמן, רצוי גרוש, עד 45. שידיה צעיר במראהו וכי נישמתו, בעל שימת-חיים. לא יכולה עם הכבדים האלה. לא מחפשת אחר שיכתוב לי את עולמו ורצונותיו. רוצה ביחד, אבל בלי לכפות דברים אחד על השני, לא יפריע לי שתביא איתך את ילדיך, כי אני מאוד אוהבת ילדים, ורוצה משלי».

היא אינה מעשנת, ומקווה שגם אתה לא אוהבת מוסיקה, תיאטרון, את ארץ ישראל על נופיה ושיריה, מאוד חשובים לה יושר וכנות. היא בת"ד 29772, תל-אביב.

מישהו חזק

«ממה מתחילים, רותי? היא כותבת, אולי מהתכונות שלו, של מי שאני מחפשת: שיהיה אינטליגנטי, לא שיגרתי, רגיש, נאה (אם כי לא צריך להיות יפה), צימחוני, אוהב טבע, שאינו מעשן, מישו חזק ממני, כי חולשה בגבר ממש רוחה אותי. לא מעניין אותי להיות האמא שלו. הוא יכול להיות בין 30 ל-40».

«אני בת 28, רווקה, מזכירה רפואית במיקצועי, גובה 1.65 מטר, עיניים כחולות, נחמדה, שמנומנת, עם פוטנציאל להיות הרבה יותר נאה וחטובה. הבעיה היא שאני לא מסוגלת להוריד לבד את הקילוגרמים המיותרים. מקווה לפגוש בנאדם שיעזור לי בעניין הזה, שיעזור לי למצות את עצמי. אני»

כך ברא אותה הטבע

תמי חיימובסקי
עבודות אמנות. בלי עיניים בוחנות

האמא של תמי חיימובסקי, אלישבע, היתה בעבר יועצת-יופי ראשית של חברת-המרוקס גדולה, אבל הבת לא נמשכת לנושא, ובנתיים, עד שאולי תשנה את דעתה, היא מאמינה ביופי טבעי, בלי איפור. אין לה סבלנות לזה. «נולדתי יפה, כך ברא אותי הטבע» היא אומרת כמצינת עובדה, בלי שחצנות. «אני לא שמה דגש על חיצוניות. לגמרי במיקרה לא יצא לי עדיין לצאת עם בחורים לא נאים, אבל זה באמת לא חשוב לי».

חשוב לה שבה-הזוג יהיה בן-אדם, חבר טוב, שתדע שיש על מי לסמוך, חכם, שתמצא שפה משותפת איתו. בזכות המטרה שבעים שלה, הגוף החטוב, העיניים הירוקות וכמה תכונות נוספות, הציעו לה להיות דוג מנית. תמי ניסתה, אבל החליטה שהיא לא אוהבת את החשיפה הזאת, למרות שאפשר להרוויח כסף טוב. במקום זה היא מסתפקת בעבודות אמנות יותר — בעבר היתה אסיסטנטית של

רופא-שיניים וכיום היא מצטרפת במיסעדה בצפון תל-אביב, וקוצרת טיפים נאים.
אגב, דוגמנות-צילום דווקא כן היתה מעניינת אותה. לפני המצאת למות הרבה יותר נעים מאשר לפני זוגות עיניים בוחנות. אך לא נראה לה שעליה להחליט, בגיל הרך של 22, מה היא רוצה לעשות בחיים, לכן בינתיים היא מעבירה את שעות

היום בלימודים בחוג לסיפרות עברית באוניברסיטה. לדבריה: «סתם בשביל הכיף». בטוח שלא אהיה מורה לסיפרות. אבל הנושא מעניין אותי. כיוון בחיים בכל זאת יש לה, וכרוצת מעניין אותה שטח המלונאות ייחסי-ציבור. כצעד ראשון היא השתלמה בחצי השנה האחרונה באנגלית, בבית-ספר לשפות בעיר אוספורד.

ואוהבת לעבור, מאוד עצמאית, מאוד חושבת ומאוד מתחשבת. זהו, אני בתיבת-דואר 26430, תל-אביב».

הרמוניה ואיזון

«אני בן שלושים, רווק וגר לבד, לבד מרי» כתב (1161/86). «ברוך כלל מרגיש טוב. אני חושב שגם נראה טוב: מטר-שיבעים, ג'ינג'י, בעל זקן ארמוני קצר, עיניים ירוקות-חומות, אשכנזי. אני איש-מחשבים, כותב

אדם, שיהיה חבר טוב לחיים ושאהיה חברה טובה בשבילו» היא כותבת. «בעולם שלנו, כשכולם רצים כל הזמן, בלי להבין כל-כך למה ולאן, כשהניכור והבדידות בין האנשים מקבלים מימדים מראגים, למצוא כן-יארם אוהב ואהוב — זו משימה מאוד קשה, אבל חשובה. אולי הכי חשובה. קצת קשה לי להאמין בדרך של פירסום בעיתון, אבל מי יודע. כל האמצעים כשרים, על עצמי בקיצור: ראיתי אור לראשונה לפני 26 שנים, די גבוהה (מטר-שיבעים-יומשהו), עובדת

תוכניות ודי נהנה ממה שאני עושה. עוסק גם בנושאים כמו פסיכולוגיה, מתעניין במיסטיקה, אסטרולוגיה, מריטציה, חלומות ופירושים. ציירתי פעם, צילמתי פעם, גם כיום, כשיש זמן ויש את מי. אני אוהב הצגות תיאטרון, מופעי ג'ז ורוק, ים בקיץ. מהאשה שאיתי אני רוצה שתאהב לפחות חלק מן הדברים שאני אוהב, והכי חשוב — שתאהב אותי. אני רוצה שהיא תהיה פתוחה, סקרנית, עירנית, רגישה, בעלת שקט נפשי, פיקחית, מקורית ומעניינת. אני מעריך גדול של הרמוניה ואיזון. שונא ויכוחים לשם ויכוחים ושונא לריב».

«אני מאמין שקשר הוא עניין של זמן ורצון. כמה שמשקיעים יותר — הסיכוי להצלחה גדול יותר. אני רוצה אשה שתהיה מודעת לעצמה ולעולם, שתכיר את יתרונותיה ומיגבלותיה, שתנסה לחיות את חייה יחד איתי בצורה מהנה ככל האפשר, מבלי לבזבז אותם על רגנות בקשר לעתיד או רחמנות עצמית, הנובעת מכישלונות בעבר. אני רוצה ומוכן לנסות להתקשר עם כל אשה שחושבת שהיא נאה מספיק, חכמה מספיק, רגישה מספיק ואוהבת מספיק». שמתסלב כמה פעמים הוא השתמש ב«אני? לא יכולתי להתאפק, וספרתי — 11, בלי לקחת בחשבון «אני» אחרים במיכתבו המקורי, שעליהם ויתרתי. מה זה אומר? לא יודעת. אני (סליחה) לא פסיכולוגית.

הומוסקסואל ולסבית נתקעו בחדר אחד למשך כל הלילה. אני רוצה לדעת, הוא שאל אותה, מי עושה מה למי ועם מה.

עקרב נאה

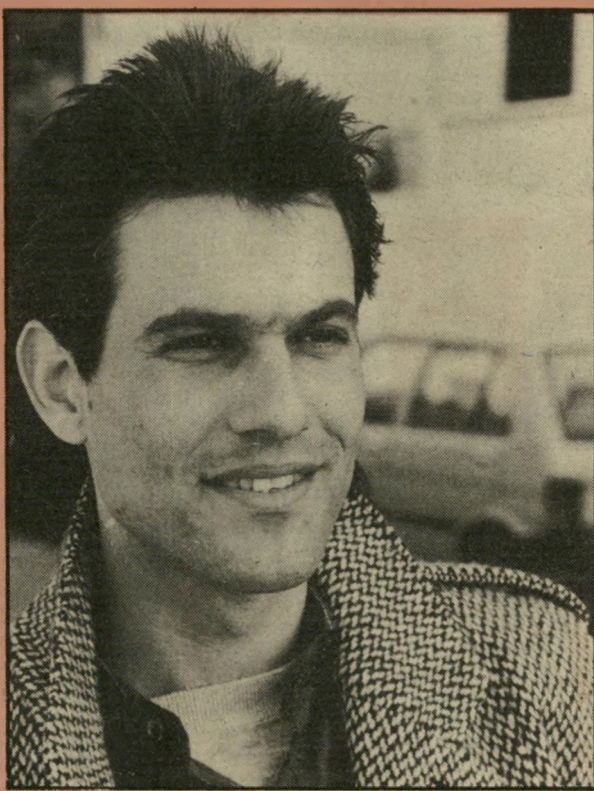
מיכתב קצר מהצפון: אם את כי סביבות ה-20 לחיך, נאה, חכמה, רגשנית, אוהבת לאהוב, מחכה לך בן 21, נאה, בן מל עקרב, הנדסאי-מכונות במיקצועו, אוהב מוסיקה, טיולים וביילוי במקומות שקטים. קוראים לו שחר, והוא בת"ד 303, כרמיאל.

שליחנו בנאס"א

הוא בן 30, בסך-הכל, אורי סלי, אבל הספיק כבר המון בחיים. בהתחלת הדרך בא לו להיות שחקן, ומייד קיבל תפקיד די בולט של קצין בסרט אמי הנרלית, לצידה של גילה אלמגור, ואחרי-כך נתנו לו להיות המאהב של עופרה חזה בנערת הפרברים. רצינית להוציא את חלומות המשחק מהראש שלי, כדי שזה לא ינקר לי כל החיים. הוא אומר.

אחרי-כך הוא חי במשך שנה בכפר בדווי בגליל העליון, על תקן של מדריך קאראטה. פעם היתה לו חגורה שחורה, אבל כיום, הוא אומר, הוא לא מסוגל להוריד למישהו אפילו סטירת-לחי, כי אין לו כבר זמן לעשות ספורט, וחופץ מזה. הוא נעשה יותר הומאני, בשלב הבא בחייו הוא היה במשך שנה בלב במדור המרכזי, והיה לו די מעניין עם הזונות, הסמים, מארבים לאנס המתנצל ושמירה על עדי-מדינה בלילות באבו-כביר.

לפני שש שנים החליט אורי שמה שהוא באמת רוצה בחיים זה

אורי סלי
קופסות אמרות, בלי חושניות

להיות ארכיטקט, נסע ללוס-אנג'לס, והתקבל לאחד מבתי-הספר הטובים ביותר בעולם בשטח זה. ככה הוא אומר, אני לא מבינה בנושא. היה שם דגש על תיכנון בשטח העתידנות וההומיניטיטיקה, וזה הוביל אותו לעבודה אחרת קבלת התואר, באחד הבטיסים של נאס"א (המרכז לחקר החלל) בעמק הסיליקון המפורסם. אורי, שהוא גם יפה-תואר, גם נראה צעיר מגילו וגם גבה-קומה (1.81 מטר), תיכנון להם שם — ולדבריו, זכה להערכה רבה — תחנת-חלל בצורת גליל באורך עשרים מטר וקוטר של חמישה מטר, שבה צריכים שיהיה אנשים לחיות בנוחיות במשך 90 יום. הוא תיכנון להם שם מיטבח, מיטות, פינה להתעמלות ואפילו גינה קטנה, בה אפשר לשתול ירקות. לגדל אותם מהר בעזרת דשנים מיוחדים ולהספיק לאכול אותם לפני החזרה לכדור-הארץ. כיום בונים בלי התחשבות ברוח, באור, בשייכות למקום. הוא אומר, מה שאיכפת לאנשים זה איך למכור או להשכיר שטח במחיר הגבוה ביותר, ומה שיוצא מזה זה קופסות אמרות לאורך קילומטרים, בלי שייכות לרחוב ולעוברים בו, בלי חושניות, בלי אורגניות, כאילו נטע זר. עכשיו הוא כאן לחופשת-מולדת קצרה, מבקר את המישפחה ומבלה.